

Per sempre nena...aventurera

La història. En un llogarret francès, avui. L'òrfena Mia, d'uns quinze anys, viu amb el seu avi, però l'obsessió per la llegenda de Centopia i saber dels pares morts, l'obliga a viatjar a les Il·lunyanes illes del regne on viuen els elfs i els unicorns en busca de les tres gemmes màgiques i lluitar contra el malvat Toxor...

Les formes. De tant en tant, les pel·lícules de la Studio 100 fan acte de presència cinematogràfica. D'aquesta productora franco-belga qui més qui menys recorda les aventures de l'abella Maia i Vic el viking, no? Doncs a la pel·li d'avui, "Mia y yo: la leyenda de Centopia" (Mia and me: the hero of Centopia) ens trobem amb un personatge apassionat i febril, la Mia del tí-

de la pel·li, comandats per una verd i merdós gripau com és Toxor, megalòman dictador que converteix elfs i unicorns en insectes vils, menyspreables. Com acostuma a passar en les narracions fantàstiques, el conflicte entre el Bé i el Mal, o la tirania i la llibertat, abasta dimensions de suprema generositat. D'aquí el plus d'heroïtat que senyoreja Mia, entestada en fer el bé, tot i que, algunes vegades la vehemència ho mal-

barati. Amb semblants arguments lírico-èpics, el tàndem en la direcció Matthias Temmermans (Niklas, Bèlgica, 54 anys) i Adam Gunn, actor polifacètic, desenvolupen un vistós i agraït calidoscopi audiovisual atent a una estètica de línies delicades, coloristes tons evanescents, animades amb sentit de l'acció física espectacular, i alhora

'Mia y yo: la leyenda de Centopia'

Directors: Adam Gunn, Matthias Temmermans.
Alemanya-Austràlia-Bèlgica-Índia,
2022. 85'.
JCA Alpicat

prou intimista.

El fons. De quan la infantesa se sent òrfena a l'hora de créixer.

La imatge. Mia i tota la seva colla guerrera cavalcant a lloms de l'Arc de Sant Martí, rumb al regne de Centopia.

La frase. "La amistad siempre es un riesgo, no obstante, seas mi amigo", sosté Mia davant l'irascible Tormentin. L'amistat, com l'amor, suposa un seriós compromís personal, tothora.

La recomanació. Refrescant vetllada per als amants de les llegendes ben animades.

tol, una noieta que vol i dol per tornar a ser la nena que va estar, temps era temps, quan tot prometia. Per tant, les seves aventures femenines a través de mons fantàstics, tan lírics com mítics, remetent a la recerca d'un temps perdut, que diria Marcel Proust. Així, el guió de la tripleta d'escriptors que l'han parit, combina l'acció física amb tocs de melangia psíquica pròpia d'una Mia que es resisteix a abandonar allò que va viure. Una fidelitat infantil que la protagonista supera en els constants enfrontaments amb els súper malvats